

॥ क्रिमि-नाशन-मन्त्रः ॥

(तैत्तिरीयारण्यकम्/प्रपाठकः - ४/अनुवाकः ३६-४०)

अत्रिणा त्वा क्रिमे हन्मि। कण्वेन जमदग्निना। विश्वावसोर्ब्रह्मणा हुतः। क्रिमीणां॑ राजा।
अप्येषां॑ स्थपतिरुतः। अथो माताऽथो पिता। अथो स्थूरा अथो क्षुद्राः। अथो कृष्णा
अथो श्वेताः। अथो आशातिका हुताः। श्वेताभिः सह सर्वे हुताः॥७७॥
आहूरावद्य। शृतस्य हविषो यथा। तत्सत्यम्। यदमुं यमस्य जम्भयोः। आदधामि तथा
हि तत्। खण्फण्मसि॥७८॥

ब्रह्मणा त्वा शपामि। ब्रह्मणस्त्वा शपथेन शपामि। घोरेण त्वा भृगूणां चक्षुषा प्रेक्षे। रौद्रेण
त्वाङ्गिरसां मनसा ध्यायामि। अघस्य त्वा धारया विद्धामि। अघरो मत्पद्यस्वासौ॥७९॥
उत्तुद शिमिजावरि। तल्पेजे तल्प उत्तुद। गिरी रनु प्रवेशय। मरीचीरुप सन्नुद। यावदितः
पुरस्तादुदयाति सूर्यः। तावदितोऽमुं नाशय। योऽस्मान्द्वेष्टि। यं च वयं द्विष्मः॥८०॥

भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवो भूर्भुवः सुवः। भुवोऽद्वायि भुवोऽद्वायि भुवोऽद्वायि। नृम्णायि
नृम्णं नृम्णायि नृम्णं नृम्णायि नृम्णम्। निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि निधाय्यो वायि।
ए अस्मे अस्मे। सुवर्न ज्योतीः॥८१॥

